

נחוג ♦ בירושלים, יום-הולדתו ה-75 של אלמר וינטר, יהודי אמריקאי, שזכה יום קודם לכן באות-הוקרה מיוחדת מנשיא המדינה, במסגרת טקס חלוקת תוארי היצואן המצטיין. על חלקו בעידוד הייבוא הישראלי לארצות-הברית, וינטר, שהיה עד לפני 10 שנים נשיא חברת מנפאואר, המתמחה בהפקת עובדים זמניים (החברה הגדולה בעולם לעבודה זמנית), יום-בצאתו לגימלאות, את הקמת הוועדה למען צמיחה כלכלית בישראל, שסייעה עד כה ליותר מ-250 יצואנים ישראלים לחדור לשוקי ארצות-הברית, מיספר שאיננו מספק את וינטר, שהודיע בירושלים: "ביקשתי לראות היום בלובי של מלון הילטון כמה אנשים יושבים וממתינים עם תיקי ג'יימס בונר בידהם, ולא ראיתי מספיק".

40 בריכות ליום

נחוג ♦ בביתו הכפרי בן 12 החדרים, בקירבת לונדון, יום-הולדתו ה-80 של לורנס אוליבייה, הרון מברייטון, גדול שחקני אנגליה, אוליבייה, בנו של כותהדת, הופיע על הבמה ב-110 תפקידים (רבים מהם שייך קספיריים) ועל מסך הקולנוע ב-60 תפקידים. אוליבייה, שנישא שלוש פעמים, הוא אב לארכעה, אך אשתו הידועה ביותר היתה שחקנית הקולנוע ויוויאן לייסקרלט או'הארה בחלף עם הרוח, שסיימה את חייה כחולת-רוח, אך לא לפני ששמעה מאוליבייה, שי עיף מדרישותיה המיניות המוגזמות: "לא כל מי שאתלט על במה, יכול להיראות גם אתלט כמיטה" הודעה שאיננה מתיחסת לכישוריו הספורטאיים האחרים של אוליבייה, השוחה עד עצם היום הזה, מדי בוקר, כ-40 בריכות.

מוזכר ממיפעל-תאורה

נבחר ♦ לתפקיד מוזכר הקיבוץ הארצי, עזרא רבין, 61, יוצא ארגנטינה ואיש קיבוץ געש שבשרון. בו הוא עובד כפועל-מתכת במפעל-התאורה המקומי, רבין, מי שהיה הרב הכלכלי של תנועתו עת הסתכנה בעיסקי השוק האפור, הודה, בטקס בחירתו, בשגיאות שעשה בעבר, אך מיהר להוסיף: "רק מי שלא עושה, לא טועה".

מתאגרף בגלימת-ניזור

פרש ♦ מחיי החולין, בנגוקוק, בירת תאילנד, תשיעה ימים אחר שאיי-בר את כתר אליפות-העולם באיגרוף, פאייאקארון סאמארת, בהצטרפו למינור בודהיסטי, סאמארת, שאיבד את אליפותו לאוסטרלי ג'ף פאנאץ, נדר, בעת שלבש לראשונה את גלימת הניזורים המתונה, ששוב לא יחזור אל חיי נערי-השעשועים אותם חי בעבר.

היכרות בבית-הסוהר

נישאו ♦ בבית-הסוהר באוסלו, בירת נורווגיה, ארנה טרהולט, 42, דיפלומט בכיר המרצה 20 שנות-כתיבה בעונן ריגול ורנה מיכאלה, 18, יצאנית שחורה למוטב, אותה הכיר טרהולט בבית-הסוהר, טרהולט, בנו של מי שהיה שרהחוקלאות הנורווגי, מכר במשך 15 שנים את סודות ארצו לרוסים ולעיראקים והתעשר, תוך כדי ישיבתו ככלא, מתמלוגי ספר זיכרון נתיב.

150 פרקים ליום

נפטרה ♦ בירושלים, בגיל 87, דבורה שיפמן, אלמנתו של איש-ישיבת מאה-שערים, ששמה הלך לפניו בחוגי החרדים בגין מעשיה-צדקה הרבים שלה. אחר המאפיניים בחייה של ילידת ירושלים שיפמן; במשך עשרות בשנים נהגה לקרוא מדי יום את כל 150 פירקי ספר תהילים.

החיייל האמיץ פת

בשבוע האחרון כיכב השר גידעון פת בלב הסערה הציבורית סביב שכר-הלימוד.

פת הותקף כיוזם ההחלטה המטילה שכר-לימוד שונה על יוצאי צבא ועל מי שאינם יוצאי-צבא. הנהלות האוניברסיטות ורוב הסטודנטים ראו בכך החלטה גזענית, שמטרתה האמיתית אינה אלא הפליית הסטודנטים הערביים.

מול טענות אלה האשים פת את יריביו בהתנכלות לחיילי-צה"ל ובזילזול בשרותם המסור למולדת.

על רקע זה נשמעה השבוע במקומות רבים השאלה: מה היה טיב שרותו הצבאי של גידעון פת עצמו?

שאלה זו כבר התעוררה בעבר. במרס 1978 ערך העולם הזה חקירה יסודית של שרותם הצבאי של כל שרי הממשלה החדשה של הליכוד, והגיע למסקנה המפתיעה כי "מעולם לא היתה בישראל ממשלה שכה רבים מחבריה חייבי-הגיוס הצליחו להתחמק משרות מלא בצבא-ישראל, כמו ממשלת בגין". גידעון פת, היה שר-הבינוני והשיכון בממשלתו הראשונה של מנחם בגין.

במסיגרת אותה סידרה הקדיש העולם הזה (8.3.78) כתבה שלמה לשר גידעון פת, תחת הכותרת "חול' במקום חיול", להלן מובאים הדברים מחדש:

פת עצמו מודה כי לא השתתף אף באחת מהמילחמות. פת הוא יליד חודש פברואר 1933. בתקופת מילחמת-העצמאות היה בן 15; במלחמת-קרב, ב-1956, היה בן 23; הוא שהה באותה תקופה בחוץ-לארץ ולא השתתף במלחמה. במיל-חמת-ששת-הימים הוא היה בן 34, וגם אז שהה בחוץ-לארץ. בשיחתו עם כתב העולם הזה הסביר כי הגיע לארץ "במטוס הראשון שיכולתי לתפוס",

אחת מיישבות הנהלת המיפי לגה הליברלית, שנערכה לפני כמה שנים, התעורר ויכוח בין מי שהצטרף זה עתה לאותה מיפלגה, אריק שרון, לבין חברי-כנסת צעיר ולא כולט של מיפלגה זו, גידעון פת. אריק התרגז על פת, וכשלא יכול היה לכבוש את כעסו צעק: "אני לא מדבר עם עריקים!" ועזב את הישיבה. בחדר הוטלה דממה. גידעון פת החוויר, והיז'ר מיהר להמשיך בישיבה

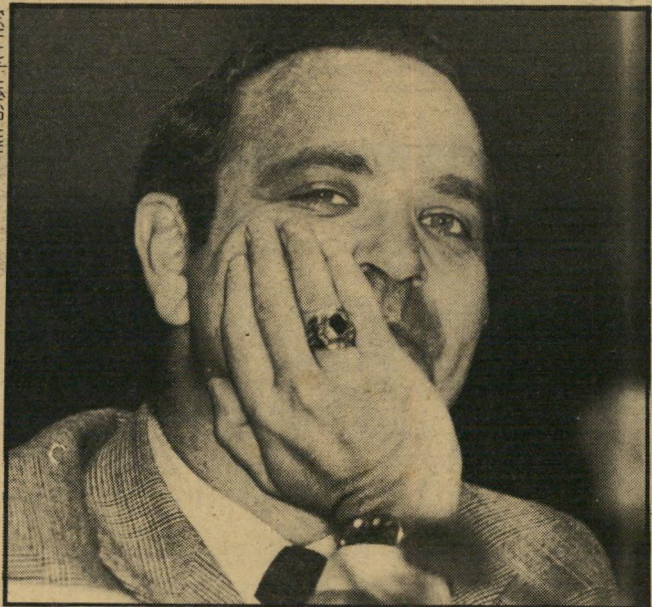

יעקב כץ

גידעון פת יזם את ההחלטה על שכר-הלימוד כדי להיטיב עם החיילים המשוחררים. בשעתו גילה "העולם הזה" את עברו הצבאי של פת עצמו

אבל זה היה מאוחר מדי. במלחמת יום-הכיפורים היה פת בן 40, אך אז היה כבר חברי-כנסת ולא גוייס. גידעון פת נולד כבן למישפחת מרקוס. בגיל צעיר נפטרה אמו והוא אומץ על-ידי אחותה. אמו המאמצת היתה בעלת בית קפה ידוע בירושלים, קפה פת. וכאות תודה על ששימשה לו כאם, הוא נשא מאז את השם פת כשם מישפחתו.

לדבריו הוא סיים את השירות הצבאי שלו ב-1952, והתמנה מייד כי מוזכר שרהתחבורה, תפקיד שבו כיהן עד 1955. כבר אז בלט פת בין צעירי הצינונים הכלליים, ושתי דמויות מרכזיות התחרו על שירותו: ישראל רוקח, מי שהיה ראש-עיריית תל-אביב, ויוסף ספיר, אחד האישים החוקים במיפלגת הצינונים הכלליים. פת בחר בספיר, והפך לאיש-אמונו עד לפטירתו. או כפי שפת עצמו מגדיר זאת: "הייתי בן מישפחה אצל ספיר".

גילה ריזן, העולם הזה

ב-1955 עזב פת את הארץ, כדי ללמוד בחו"ל, אך שב אליה רק ב-1967, כעבור 11 שנים. כאשר היה מישוהו נזכר בפת באותה תקופה היה (המשך בעמוד 16)

השר פת כמה חודשים: היכן?